

ски наричаема отъ турците „българска царица.“ Споредъ тѣхните думи, това е била една твърдѣ презрѣнна жена, която станала на чело на бунтовниците, била коронясана за царица, препускала на конь по улиците на своето родно село съ развито знаме, като втора Жанна д' Аркъ, и въобще отличила са съ много безумни постѣпки, които служеха предмѣтъ на безкрайни шеги за турците. Естествено азъ твърдѣ силно желаяхъ да са запозная съ тая развѣнчана царица и да погледна на лицето, което е имало притязание върху престола на новата славянска империя. Сждбата скоро удовлетвори това желание; Скайлеръ поиска позволение да я посѣти и, като го получи любезно ми предложи да го придружа. Тя бѣше затворена въ дома на единъ имаминъ наедно съ друга българка отъ това сѣщо село; когато ние дойдохме въ Пловдивъ, освѣнъ тѣхъ нѣмаше други жени затворени. Назе на придружаваше грѣдкия докторъ Владосъ, комуто бѣше порѣчено медицинското наглеждане и надъ арестантите. Слѣдъ доста продължителна разходка по тѣсните и закривени улици, ние са спрѣхме предъ едно ниско здание, направено отъ дървета и недѣлани камане. Доктора почука на двойните дървени врата и, слѣдъ джлагъ разговоръ съ единъ гласъ, който отговаряше отвѣтрѣ, вратата са малко отвориха и въ отвореното погледна едно сурово полускрито подъ яшмака лице, което гледаше на насъ подозрително. Но това приглеждане, види са, бѣше удовлетворително, защото слѣдъ минута вратата бѣха сжвржшено отворени и ние видѣхме на прага една млада възсуха дѣвица. Задъ нея стоеше друга жена, стара, високъ ржстъ и дебела; отъ пхрви пхтъ